

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Svaz chemického průmyslu České republiky, z.s.**, IČO 161 937 25
sídlem Rubeška 393/7, Praha 9
zastoupen JUDr. Milošem Tomsem, advokátem
se sídlem Celetná 11, Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 18.4.2017, č.j. 17130/17/5000-10610-712195,
a ze dne 18.4.2017, č.j. 17132/17/5000-10610-712195,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou v zákonné lhůtě u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2017 č.j. 17130/17/5000-10610-712195 (dále jen „napadené rozhodnutí 1“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno napadené rozhodnutí FÚ pro hl. m. Prahu č.j. 7006315/16/2000-31475-108958 ze dne 27.9.2016, platební výměr č. 7006315/2016 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 14.12.2011 do 11.8.2016 ve výši 292,055,-Kč, dále se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18.4.2017 č.j. 17132/17/5000-10610-712195 (dále jen „napadené rozhodnutí 2“), kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno napadené rozhodnutí FÚ pro hl. m. Prahu č.j. 7006279/16/2000-31475-108958 ze dne 27.9.2016, platební výměr č. 700627/2016 na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 14.12.2011 do 11.8.2016 ve výši 51,540,- Kč. Žalobce navrhl uložit žalovanému povinnost zaplatit náklady řízení.
2. Žalobce uvedl, že napadenými rozhodnutími byla potvrzena správnost vyúčtování odvodů do státního rozpočtu dle rozhodnutí žalovaného č.j. 33789/16/5000-10470-702394 ze dne 28.7.2016, kterým byl změněn platební výměr FÚ pro hl.m. Prahu č. 4297018/2015, č.j. 4297018/15/2000-31475-109702 ze dne 3.6.2015 tak, že daňový subjekt je povinen odvést do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně částku 292.055,-Kč, dále dle rozhodnutí žalovaného č.j. 33788/16/5000-10470-702394 ze dne 28.7.2016, kterým byl změněn platební výměr FÚ pro hl.m. Prahu č. 4296925/2015, č.j. 4296925/15/2000-31475-109702 ze dne 3.6.2015 tak, že daňový subjekt je povinen odvést do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně částku 51.540,-Kč (dále jen „rozhodnutí o uložení odvodu“). Dle žalobce byl na základě rozhodnutí o uložení odvodu dotčen na svých právech, proto proti těmto rozhodnutím podal u Městského soudu v Praze dne 6.9.2016 žalobu, která je projednávána pod sp.zn. 6 Af 64/2016. Správní rozhodnutí o uložení odvodů nejsou dle žalobce správná a nemohou tak být správná ani následná správní rozhodnutí o uložení, resp. potvrzení penále za prodlení s takovými odvody. Vzhledem k uvedenému žalobce navrhl spojit řízení s řízením vedeným pod sp.zn. 6 Af 64/2016, nebo přerušit zde dotčené řízení do pravomocného ukončení řízení o rozhodnutí o uložení odvodů.
3. Žalobce namítal, že rozhodnutí o uložení odvodů nejsou po právu, proto nemohou být po právu ani napadená rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že materiální námitky proti napadeným rozhodnutím jsou shodné s těmi, které uvádí v žalobě v řízení vedeném pod sp.zn. 6 Af 64/2016, tedy, že odvody vůbec neměly být vyměřeny, žalobce plně odkazuje na žalobu podanou ve věci sp.zn. 6 Af 64/2016 ze dne 6.9.2016.

Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení. K námitkám žalobce uvedl, že povinnost k úhradě penále vyměřeného platebním výměrem vystaveným pod č. j. 7006315/16/2000-31475-108958 dne 27. 9. 2016, se v souladu s ust. § 2 odst. 5 daňového rádu odvíjí od povinnosti odvodu do Národního fondu podle platebního výměru č.j. 4297018/15/2000-31475-109702 ze dne 3. 6. 2015 a povinnost k úhradě penále vyměřeného platebním výměrem vystaveným pod č.j. 7006279/16/2000-31475-108958 dne 27. 9. 2016, se odvíjí od povinnosti odvodu do státního rozpočtu podle platebního výměru č.j. 4296925/15/2000-31475-109702 ze dne 3. 6. 2015.
5. Žalobce v žalobě namítá, že rozhodnutími žalovaného, na základě nichž mu byl stanoven odvod do státního rozpočtu a do Národního fondu za porušení rozpočtové kázně, byl dotčen na svých právech. Nenamítá, že by penále bylo nesprávně vypočítáno či stanoveno

za nesprávné období, resp. že správce daně porušil při výpočtu penále zákon o rozpočtových pravidlech. Žalobce pouze uvádí, že rozhodnutí o uložení odvodu nejsou po právu a proto nemohou být správná ani rozhodnutí o uložení penále za prodlení s takovými odvody. Žalovaný má za to, že napadená rozhodnutí byla vydána v souladu se zákonem a penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo vyměřeno oprávněně, a proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

6. Platební výměry ze dne 27. 9. 2016 byly vydány podle § 44a odst. 7 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 29. 12. 2011 a podle daňového řádu. Napadenými rozhodnutími odvolací orgán potvrdil penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, ke kterému došlo dne 13. 12. 2011. Odvod za porušení rozpočtové kázně je porušitel podle § 44a odst. 3 rozpočtových pravidel povinen provést prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu a je podle § 44a odst. 7 rozpočtových pravidel v prodlení až do provedení odvodu. Správce daně nemohl jinak než poté, co platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně nabyl právní moci, vydat i platební výměr na penále za prodlení s tímto odvodem. Rozpočtová pravidla v tomto směru nepřipouštějí správní úvahu ve vztahu ke konkrétnostem daného případu. Ustanovení § 44a odst. 7 rozpočtových pravidel taxativně stanoví, že za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně je porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu. Nejedná se tedy o dispozitivní ustanovení zákona, kde by správní orgán rozhodoval na základě správního uvážení. Podrobné zdůvodnění porušení rozpočtové kázně je zdůvodněno ve zprávě o daňové kontrole na základě níž byl vydán platební výměr ze dne 3. 6. 2015, č. j. 4296925/15/2000-31475-109702, kterým byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 45.466,- Kč a platební výměr č.j. 4297018/15/2000-31475 109702, kterým byl vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 257.639,- Kč.
7. Dle názoru žalovaného napadená rozhodnutí ze dne 18. 4. 2017 byla řádně odůvodněna a odvolací orgán se dostatečným způsobem vyjádřil k nedůvodnosti odvolacích námitek. Bylo potvrzeno, že penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo vyměřeno v souladu s právními předpisy, ve správné výši a za relevantní dobu. Odvolací orgán po přezkoumání napadených platebních výměrů ze dne 27. 9. 2016 dospěl k závěru, že není důvod pro jejich zrušení.

Replika žalobce

8. Žalobce v replice uvedl, že tvrzení žalovaného ve vyjádření pouze opakují údajné porušení rozpočtové kázně a nedodržení principu nediskriminace v domněle nesprávně provedeném výběrovém řízení.

Obsah správního spisu

9. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že dne 27. 9. 2016 vydal Finanční úřad pro hl. město Prahu platební výměry č.j. 7006315/16/2000-31475-108958 a č.j. 006279/16/2000-31475- 108958, kterými bylo vyměřeno penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 14. 12. 2011 do 11. 8. 2016 ve výši 51.540,- Kč a 292.055,- Kč.
10. Dne 17.10.2016 byla správci daně doručena odvolání proti platebním výměrům na penále. Žalobce v odvolání uvedl, že sankce je předmětem přezkumu ve správním řízení na základě žádosti žalobce podané u Generálního finančního ředitelství dne 8.8.2016 o prominutí

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

odvodu. Zároveň je sankce předmětem přezkumu na základě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podané dne 6.9.2016, projednávané Městským soudem v Praze pod č.j. 6 Af 64/2016.

11. Žalovaný napadenými rozhodnutími zamítl podaná odvolání a konstatoval, že byly dány podmínky pro vydání napadených rozhodnutí a správce daně postupoval v souladu s právní úpravou. Předmětné penále bylo správcem daně vypočítáno dle § 44a odst. 7 zákona č. 218/2000 Sb. o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění rozhodném v době rozhodnutí. Dále žalovaný odkazuje na judikaturu NSS, dle které při přezkumu platebního výměru na penále je posuzováno, zda mělo být penále předsáno, v jaké výši a za jakou dobu.

Posouzení věci soudem

12. Městský soud v Praze přezkoumal na základě žaloby napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“). Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobce i žalovaný s projednáním bez nařízení ústního jednání vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
13. Zdejší soud v úvodu zdůrazňuje, že předmětem přezkumu v tomto řízení jsou rozhodnutí žalovaného o odvolání proti platebním výměrům, kterými byla sdělena výše penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Předmětem přezkumu nejsou samotná rozhodnutí, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně, tato rozhodnutí byla napadena samostatnou žalobou, která je vedena Městským soudem v Praze pod sp.zn. 6 Af 64/2016.
14. Přezkum napadených rozhodnutí a platebních výměrů o sdělení penále je limitován. V rámci přezkumu se lze zabývat například otázkou, zda mělo být penále vůbec předsáno, zda bylo ve správné výši a za relevantní dobu. Zdejší soud se nemůže zabývat námitkami směřujícími proti samotnému uložení odvodu. Žalobce námitky v žalobě nesměřoval vůči napadeným rozhodnutím, napadená rozhodnutí ani podrobněji nerozebíral, neuváděl, co konkrétně by na nich mělo být špatně, pouze konstatoval, že pokud nejsou správná rozhodnutí o uložení odvodu, nemohou být správná ani napadená rozhodnutí. Z žaloby je proto patrné, že žalobce směřuje námitky pouze vůči rozhodnutím o uložení odvodu, kdy námitky v žalobě ani výslovně neuvádí, pouze odkazuje na námitky obsažené v žalobě proti těmto rozhodnutím (vedené pod sp.zn. 6 Af 64/2016). Není možné, aby soud ve zde dotčené věci přezkoumával rozhodnutí o uložení odvodu, proti kterým žaloba nesměřuje a ve vztahu ke kterým byla podána samostatná žaloba. Tato rozhodnutí o uložení odvodu budou přezkoumána Městským soudem ve věci sp.zn. 6 Af 64/2016, v případě, že by soud přezkoumával stejné námitky i v tomto řízení, došlo by takovým postupem k dvojímu posouzení stejných rozhodnutí. Z těchto důvodů se soud námitkami, které jsou obsaženy v žalobě ze dne 6.9.2016, projednávané pod sp.zn. 6 Af 64/2016, meritorně nezabýval.
15. Stejný závěr vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9.1.2013, č.j. 9 Afs 4/2012-30: „*Uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně a předsání penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně spolu sice vzájemně souvisí, jde však o dvě samostatná rozhodnutí správce daně, proti kterým se lze bránit samostatnými odvoláními a žalobami, případně i*

kasačními stížnostmi. Daná samostatnost se projevuje též v okruhu námitek, jejichž posouzení má význam v tom kterém řízení. Při přezkumu rozhodnutí o sdělení penále nelze posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k porušení rozpočtové kázně. Pro posouzení této otázky je určeno řízení o přezkumu platebního výměru, jímž byl uložen samotný odvod za porušení rozpočtové kázně. Opačný postup by mohl vést k odlišným závěrům v každém z těchto řízení. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem i soudem je tedy oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda penále mělo být vůbec předepsáno, zda bylo ve správné výši a za relevantní dobu. K uvedenému srovnaj např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2011, č.j. 8 Afš 6/2011 -86, a ze dne 11. 6. 2009, č.j. 1 Afš 47/2009 - 45.“

16. Soud dále poukazuje na skutečnost, že dle § 2 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „daňový řád“), penále, jakožto příslušenství daně, sleduje osud daně samotné (ve smyslu § 2 odst. 3 písm. b) daňového řádu se rozumí daní i odvod za porušení rozpočtové kázně). Neexistuje-li tedy samotná daňová povinnost, nemůže existovat ani penále, které je s ní spojeno a sleduje její osud (stejný závěr v rozsudku NSS ze dne 2.8.2018, č.j. 10 Afs 66/2018-46, rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2015, čj. 1 As 221/2014-35, rozsudek NSS ze dne 23. 4. 2015, čj. 6 As 126/2014-44). Je tedy nezbytné, aby bylo rozhodnuto o rozhodnutích o uložení odvodu, od toho bude poté odvozen osud předepsaného penále a další postup ve vztahu k napadeným rozhodnutím, samostatný rozsudek o penále neobstojí.
17. Závěrem soud shrnuje, že námitky v podané žalobě směřují proti rozhodnutí o uložení odvodů, nikoliv proti napadeným rozhodnutím, přičemž rozhodnutí o uložení odvodů soud nemůže na základě této žaloby přezkoumávat. Penále jako takové vzniká ze zákona, nikoliv rozhodnutím správního orgánu, proto bude pro existenci penále rozhodné, jak soud rozhodne o samotné daňové povinnosti v tomto případě uložené rozhodnutími o uložení odvodu.
18. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
19. Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému správnímu orgánu náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 13. prosince 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu